

[Arbejdsministeren]

nødvendige områder. Det fremgår også klart af domspraksis og den arbejdsretlige litteratur. Jeg må derfor ligesom tidligere afvise, at eksklusivaftaler i almindelighed skulle være i modstrid med grundloven, som det hævdes i bemærkningerne til lovforslaget.

Jeg finder med andre ord ikke, at der er grund til at ændre retstilstanden på dette område ved ny lovgivning, og kan derfor ikke på regeringens vegne love at medvirke til forslaget gennemførelse.

Hans Jørgen Jensen (S):

Egentlig er jeg ikke forbavset over, at dette forslag bliver bragt frem på ny, idet jeg mærkede mig ved den sidste folketings-samlings slutning, at det dengang fremlagte tilsvarende forslag ikke kunne nå at blive færdigbehandlet. Jeg skal derfor begrænse mit indlæg til at henvise til mine udtalelser under debatten den 8. maj 1980, men dog tilføje nogle betragtninger af den tidligere arbejdsretsekspert i Dansk Arbejdsgiverforening, Per Jacobsen, og med formandens tilladelse vil jeg foretage et par citater.

I sin bog »Kollektiv Arbejdsret«, 1975, side 613, siger han følgende: »Eksklusivklausuler er som sådan altså tilladelige.« Videre siger han på side 309, »at konklusionen på foranstående redegørelse bliver herefter, at eksklusivklausuler i forholdet til arbejdsgivere og disses organisationer er lovlige, samt at sådanne klausuler som altovervejende hovedregel skal efterleves«. Han slutter med at sige, »at denne retstilstand forekommer tilfredsstillende«.

Når man endvidere kan opleve, at såvel arbejdsgivere som lønmodtagere igennem det, som Per Jacobsen her har sagt, finder, at den hævdundne aftalefrihed er tilfredsstillende, så synes jeg, at forslagsstillerne skulle skåne arbejdsmarkedets parter for den indblanding, en eventuel lovgivning vil betyde på dette område.

På denne baggrund afviser socialdemokratiet fortsat forslaget, idet det som tidligere sagt vil fjerne de gode og sunde aftaler, som samfundsbevidste organisationer såvel på arbejdsgiver- som på lønmodtagerside har bygget op gennem dygtig indsats i godt og vel 80 år.

Jens Peter Jensen (V):

Danmarks Riges grundlov sikrer næringsfriheden. Danmarks Riges grundlov sikrer foreningsfriheden. Heri skal der ikke gøres begrænsninger. Foreningsfrihed vil sige friheden til at organisere sig, også friheden til at organisere sig, som man vil, også friheden til at undlade. Men organisationsmetoden må ikke bruges til at krænke næringsfriheden.

Det er jo ikke rigtigt, som ministeren gør det, at opfatte dette forslag som specielt rettet imod fagbevægelsen. Det omfatter alle organisationsformer og betingelser, som lægger en begrænsning på næringsfriheden. At man i særlig grad kommer til at tænke på arbejdsmarkedet, skyldes, at det er dér, man har de fleste overenskomstforhold. Vi har jo også, for at holde os til arbejdsmarkedet, set eksempler på, at det ikke blot er på de nødvendige områder, som ministeren var så optaget at fortælle om, at der findes aftaler af eksklusiv natur, eller hvor man forsøger på at skabe dem. Vi har haft nogle tilfælde her i løbet af året i Skagen og Ribe amt, og vi har temmelig aktuelt haft sagen med Telerent, hvor man fra HKs side ofrede 1 mill. kr. på annoncer og boykot, og hvor man gik på forlig, således at både HK og Firmafunktionærsammenslutningen kunne have medlemmer det pågældende sted.

Jeg synes ikke, at dansk fagbevægelse med den status, som den netop igennem de 80 år har oparbejdet, helt kan være bekendt at forfægte det synspunkt, som den socialdemokratiske ordfører giver udtryk for. Da vi gik til EF-valg, var et af mine argumenter for at være positiv, at vi her i Danmark kunne bidrage i Det europæiske Fællesskab med noget nyttigt som en fri, demokratisk fagbevægelse. Jeg synes, man skulle leve op til den målsætning, til den status, for det er fagbevægelsen stærk nok til at kunne gøre. Vi står her over for en ideologisk diskussion, all right, hvor frihedsprincippet må brydes med princippet om, at når bare man er tilstrækkelig mange, så kan man krænke den enkeltes frihed.

Jeg vil derfor støtte forslaget her og håbe, at det kan nyde fremme under en stilfærdig og saglig forhandling.

Ninn-Hansen (KF):

Arbejdsministeren har ret i, at vi har behandlet tilsvarende forslag flere gange, men